

SvD

Publicerad 2014-03-26

Bertil Herlow Svensson, Björkholmen Gallery, T o m 12 april Trio med säker känsla för uttrycket

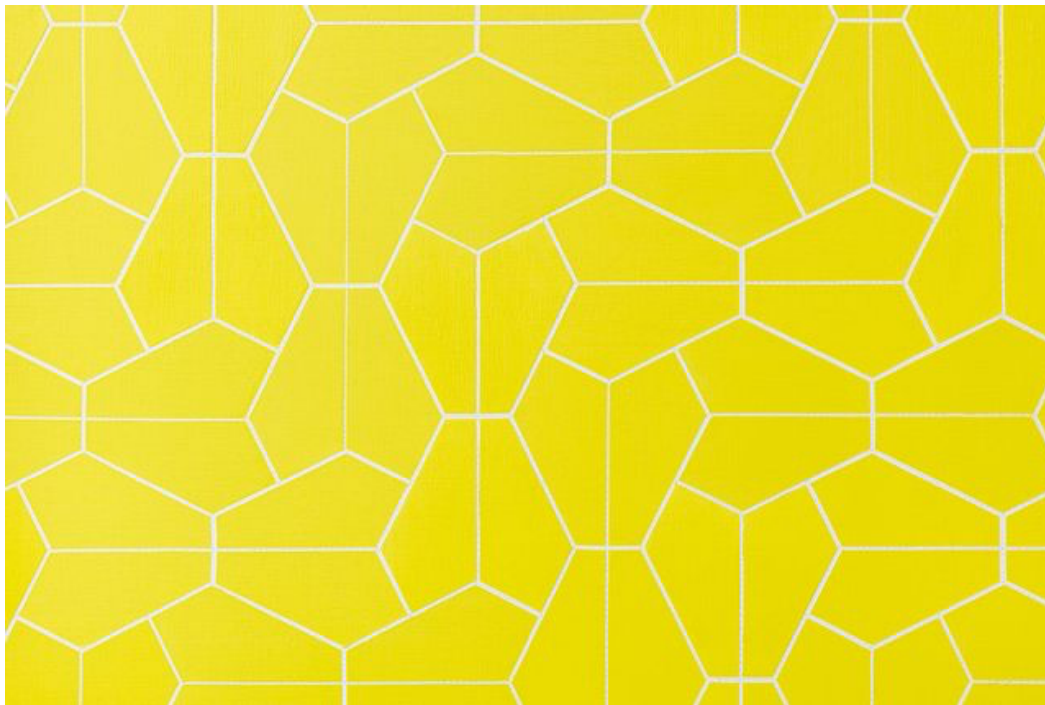
En mångbottnad Dan Wolgers, en Sonja Larsson som leker med linjer och en sinnlig Bertil Herlow Svensson – Dan Backman fångas av en trio med vissa beröringspunkter.

Bertil Herlow Svensson, "Utan titel (portal)", från ca 1966. Foto: BENGT O PETTERSSON

"Jesus", 2014. Blyrör, diameter 4 cm, längd 50 cm. Foto: GALLERI MAGNUS KARLSSON

Sonja Larsson, "Äkta guld", 2014 (detalj). Olja på duk. Foto: PER MYREHED

GALLERIRUNDA

Bertil Herlow Svensson, Björkholmen Gallery, T o m 12 april

Måleri

Var: Dan Wolgers: I olivlunden, Galleri Magnus Karlsson, T o m 6 april

Det är otippat men roligt att Björkholmen Gallery ställer ut Bertil Herlow Svensson. Den udda skånska skulptören, som gick bort 2012, känns ju närmast bortglömd på dagens snabbt snurrande konstscen.

Herlow Svensson förknippas främst med stora offentliga verk, i Stockholm finns det exempelvis ett i Fisksåtra, men hans små skulpturer gör sig minst lika bra i ett galleri.

Verken som visas är från andra halvan av 1960-talet och alla delikat uppbyggda av tunna aluminiumstavar. Det är konst som inte riktigt låter sig inskrivas i den konkretistiska traditionen, här finns ju drag av både minimalism och optisk konst. Antingen de hänger från taket eller står på socklar är det skulpturer som förändrar sig med varje liten rörelse.

Konstruktionen är ingenjörsmässig men resultatet är skimrande och närmast sinnligt. Man kan komma att tänka på Lars Englund, en konstnär som också utviner poetiska kvaliteter ur industritillverkade material.

Om man vill går det att hitta beröringspunkter även med Sonja Larsson. Hon går inte heller att kategorisera som konkretist eller minimalist men hennes av linjer konstruerade oljemålningar befinner sig i grannskapet.

De nya bilder hon just nu visar på Cecilia Hillström Gallery uppvisar ingen ny sida av konstnärskapet, tvärtom ser det ut som på den utställning hon hade hos Sven-Harrys för exakt ett år sedan.

De målningar där monokroma ytor delats upp i geometriska former kan jag uppleva som stumma. Det är när hon fyller akrylglaspannåer med ett intrikat linjespel hon är som bäst. Linjer skapade med maskeringstejp och tjockt pålagd oljefärg som är lika fascinerande på nära håll som en bit ifrån.

Dan Wolgers, som för en uppmuntransvärd kamp mot stofilerna i Konstnärsklubben och deras vägran att ta in kvinnor i gemenskapen, har inga direkta formella likheter med Herlow Svensson och Larsson men är också han, hur konceptuell han än må vara, en konstnär med en säker känsla för det konstnärliga uttrycket. Något som inte gäller alla som titulerar sig konstnärer.

Utställningen "I olivlunden" är den första på Galleri Magnus Karlsson men är minst lika förbryllande och mångbottnad som tidigare. Wolgers, som varit inne på en kristen tematik många gånger, har med slumpens hjälp hamnat i den olivlund där Jesus bad Gud om att få undgå sitt öde och drar trådar till sin egen konstnärliga praktik. Den som handlar om att, som Olle Granath skriver i utställningsfoldern, vara "driven att göra det han måste göra, inte det han vill göra".

Då det är en torr och sluten utställning blir det, vill jag påstå, nödvändigt att se den videointervju som finns på galleriets hemsida. Det är först när man har hört Wolgers intressanta resonemang som konsten (grafik, skulptur) öppnar sig.

Dan Backman